

Arrest

**nr. 75 318 van 16 februari 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat P. VAN HOECKE, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 16 februari 2011, verklaart er zich op 17 februari 2011 vluchteling.

1.2. Op 9 december 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 12 december 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, Mirzai Chaman Ali, bent een 42-jarige Afghaanse man van Hazara-origine. U werd geboren in het dorp Ulangak, gelegen in het district Miramor, dat zich op zijn beurt in de provincie Daykundi bevindt. U trouwde in hetzelfde dorp met uw vrouw met wie u twee dochters en twee zonen kreeg. U genoot enkel koranlessen en spreekt de taal Dari. Uw problemen begonnen toen Z. uw oudste dochter P. lastigviel op weg naar school. Uw dochter vertelde u dat ze niet meer naar buiten kon gaan en dat Z. met haar wilde trouwen. U bent bij Z.'s vader langsgesegaan om uw beklag te doen. Een tijdje later kwam die vader om de hand van uw dochter vragen. U weigerde en zei dat uw dochter veel te jong was om te trouwen. Hierop bedreigde Z. haar dat als ze niet met hem zou trouwen hij zuur in haar gezicht zou gooien. U overlegde met uw dochter en op haar aangeven werd beslist om haar niet uit te huwelijken. Na een week of twee, u zat in de bergen met uw schapen, kwam de broer van Z. naar uw huis. Hij vertelde uw vrouw dat zijn broer vermoord was in Robot en dat u dit zou gedaan hebben. Die nacht kwam hij terug en schreeuwde dat u moest naar buiten komen. U had schrik en bent gevlucht via de achterdeur naar het dorp Maliki waar uw nicht woonde. De volgende dag ging u naar het districtshoofd en deed u uw verhaal. Het districtshoofd beschuldigde u van het niet akkoord gaan met het huwelijk en het vermoorden van Z.. Hij vroeg u ook of u misschien van plan was om zelf met uw dochter te trouwen. U werd kwaad en zou gevloekt hebben. Het districtshoofd interpreteerde dit als een belediging van de Islam en gaf u een klap in het gezicht. Hij verklaarde dat u gestenigd ging worden en sloot u op in de cel van het districtshuis. Die nacht kwam één van de soldaten langs die verre familie van u bleek te zijn. Hij zei dat u ging overgeplaatst worden naar het provinciehuis waar de rechter over u zou beslissen. Nadien kwam hij terug en zei dat u vermoord ging worden. Hij nam u mee naar het toilet en liet u ontsnappen. U verliet Afghanistan op 17 augustus 2010 en bent op 16 februari 2011 aangekomen in België, waar u een dag later op 17 februari 2011 asiel heeft aangevraagd. Bij uw terugkeer vreest u opgepakt en vermoord te worden door de regering. U vreest ook de familie van Z.. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara voor. Het Afghaanse krantenartikel waarin sprake was van uw probleem hebt u achtergelaten in Griekenland.

B. Motivering

*Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. **De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiaire bescherming is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan zo weinig geloofwaardig zijn dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw vrees tot vervolging bij terugkeer naar Afghanistan. Er moet worden opgemerkt dat uw verklaringen wat betreft enkele cruciale aspecten van uw vluchtrelaas ongeloofwaardig overkomen. Het is immers weinig aannemelijk dat u klacht zou in dienen bij het districtshoofd als u beweert dat Z. connecties heeft met het districtshoofd en zelfs bij hem thuis op bezoek gaat (CGVS p.13 en 15).** Uw excuus dat u dacht dat het districtshoofd geen kant zou kiezen en de mensen moet helpen, klinkt bijzonder naïef als u in beschouwing neemt dat in een land als Afghanistan het persoonlijk netwerk dikwijls veel belangrijker is dan rechterlijke of politiebescherming (Zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier). **Daarbij komt nog dat het weinig waarschijnlijk is dat u via een persoonlijk onderhoud met het districtshoofd klacht heeft kunnen indienen. U geeft immers zelf aan dat er duizenden burgers wonen in uw district (CGVS p. 19). Dat het districtshoofd, naast zijn uitvoerende taken, ook de klachten aanhoort en opvolgt van duizenden burgers lijkt dan ook weinig geloofwaardig.** Bovendien is het ook niet echt duidelijk waarom Z. zo sterk aandringt, tot dreigens toe, om met uw dochter te trouwen. U verklaarde immers zelf dat het huwelijksaanzoek dat de vader van Z. deed er kwam nadat u met de vader was gaan praten (CGVS p. 15) en eigenlijk een schijnvertoning was om zijn eigen reputatie te redden (CGVS p. 16). Dit impliceert dat Z. helemaal de bedoeling niet had om met uw dochter te trouwen aangezien hij zijn vader niet naar u had gestuurd zoals de Afghaanse traditie het voorschrijft. Integendeel, het is pas nadat u bent gaan klagen tegen de vader en de vader met zijn zoon heeft gepraat (CGVS p. 15 en 16) dat de vader een schijnvertoning opzet om zijn eigen reputatie te redden door de hand te vragen van uw dochter. Men kan zich dan terecht de vraag stellen waarom Z. u en uw familie zo onder druk zou zetten om dit huwelijk te laten doorgaan als het al niet naar zijn zin was van in het begin. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uw dochter niet het enige meisje was dat Z. lastig viel (CGVS p. 14). Vreemd genoeg heeft u geen verklaring waarom Z. er dan net uw dochter zou uitpikken om met hem te trouwen (CGVS p. 15). Bovendien is het merkwaardig dat u het zelfs gewaagd heeft de vader van Z. te gaan aanspreken over het slechte gedrag van zijn zoon terwijl u tegelijkertijd verklaart dat u schrik had van zijn zonen Z. en A. (CGVS p.15). Vervolgens is het niet echt duidelijk waarom A., de broer van Z., u precies zou beschuldigen van de moord van zijn broer. Als verklaring*

waarom A. u zou beschuldigen haalt u een woordenwisseling aan met Z. omwille van uw dochter waarin Z. u probeerde te overtuigen van zijn liefde tegenover uw dochter (CGVS p. 17). Dit lijkt te weinig overtuigend om een moord in uw schoenen te schuiven aangezien u verklaart had dat Z. veel vijanden had die hem misschien vermoord hadden (CGVS p. 13). **U verklaarde ook dat hij actief was voor pro-regering groeperingen, dat hij 's nachts andere mensen en meisjes lastig viel en dat vele mensen niet tevreden waren met hem, dat iedereen zei dat hij een slechte persoonlijkheid had (CGVS p. 13 en 14). U verklaart dat u er net als de rest van het dorp op de hoogte was van het feit dat Z. in het twee uren verder gelegen Robot werd doodgeschoten (CGVS p.16). Dat A., die van dit alles ook op de hoogte is, bij de dood van zijn broer meteen u als schuldige aanwijst, lijkt dan ook weinig waarschijnlijk.** Hieruit vloeit voort dat u allicht geen klacht gaan indienen bent in het districtshuis. Uw verklaringen daarover bevestigen dit vermoeden omdat ze zo weinig plausibiliteit vertonen dat ze eveneens ongeloofwaardig zijn. Dat u klacht gaat indienen omdat u valselijk beschuldigd wordt van moord en het antwoord daarop is dat u onmiddellijk door het districtshoofd wordt beschuldigd van die moord terwijl die niet eens wist dat er iemand vermoord werd komt weinig overtuigend over. Dat u op de koop toe op hetzelfde moment nog eens van godslastering beschuldigd wordt door datzelfde districtshoofd omdat u verontwaardigd reageerde op zijn beschuldiging door een beledigende islamitische krachtterm te gebruiken lijkt wel heel ver te gaan (CGVS p.19). **Gezien u bovendien geen enkele bewijsstuk kunt voorleggen van de twee beschuldigingen die tegen u geuit werden én verschillende van uw andere verklaringen ook al ongeloofwaardig geacht werden kan evenmin aan het feit dat u zou beschuldigd worden van moord en godslastering geloof gehecht worden.** U kunt ook geen klaarheid scheppen in de manier waarop u ontsnapt bent. Zo verklaarde u dat een soldaat, een ver familielid van u, u eerst eten kwam brengen en na een uur terugkwam om u te waarschuwen dat u moest vluchten anders ging u ofwel vermoord worden door de familie van Z. ofwel door het districtshoofd (CGVS p. 21). Als u daarna gevraagd wordt wat de reactie was van dit verre familielid als hij u de eerste keer eten kwam brengen, antwoordt u dat hij u enkel begroette en terug wegging (CGVS p. 21). U verklaarde dat u de zaak niet met hem besproken had ook al kon u niet zeggen of dit verre familielid al dan niet op de hoogte was van de reden waarom u in de cel zat (CGVS p. 21). **Het lijkt vreemd dat als een ver familielid u terugvindt in een cel u geen enkele reactie heeft en u zelfs de reden waarom u daar zit niet met u bespreekt.** Als u daarna gevraagd wordt wat hij bij het tweede bezoek kwam doen, verklaart u dat hij zei dat u zou overgeplaatst worden naar het provinciehuis en voor de rechter zou moeten verschijnen (CGVS p. 22). Daarna bevestigt u dat dit het enige was wat hij heeft gezegd terwijl u even voordien beweerde dat hij bij het tweede bezoek verklaard had dat u beter zou vluchten anders zou ofwel het districtshoofd ofwel de familie van Z. u vermoorden (CGVS p. 21). Even verder wordt u gevraagd of er dan ook een derde bezoek was waarop u bevestigend antwoordt terwijl u voordien telkens blijk gaf dat het verre familielid maar twee keer is langs geweest. Tijdens dit derde bezoek zou het verre familielid u dan hebben gewaarschuwd dat u de doodstraf zou krijgen omwille van blasfemie terwijl hij even voordien nog had gezegd dat u eerst voor de rechter ging moeten komen (CGVS p. 21). **Het feit dat u geen klaarheid kan scheppen in het aantal bezoeken van het verre familielid en welke verklaringen hij deed tijdens welk bezoek, maakt uw verblijf in de cel weinig aannemelijk.** Daarnaast kan men van iemand die beschuldigd wordt van een misdaad die bijna zeker tot de dood leidt (CGVS p. 19, 20 en 22) iets meer medeleven met zijn redder in nood verwachten. Als u gevraagd wordt wat er gebeurd is met het verre familielid dat zijn job en zelfs zijn vrijheid op het spel zet om u het leven te redden, antwoordt u dat u het niet weet. U beweert wel aan hem gedacht te hebben maar dat u teveel problemen had om het aan uw vrouw te vragen (CGVS p. 22). Het komt onaannemelijk over dat u hier niet zou over gesproken hebben moesten de zaken zich afgespeeld hebben zoals u ze voorwendt. Overigens dient ook nog opgemerkt te worden dat u verklaarde dat uw broer u toen u zich in Griekenland bevond een krantenartikel opstuurde waarin uw foto afgebeeld stond. In dit artikel zou geschreven staan dat u de islam beledigd had en dat u opgepakt moest worden. U bent echter analfabeet en kon dit artikel zelf niet lezen, u heeft ook nooit aan iemand anders gevraagd om het u voor te lezen. Bovendien zou u dit krantenartikel in de vlucht achtergelaten hebben in Griekenland. Uw taskara kon u nochtans wel voorleggen. In eerste instantie komt het weinig aannemelijk over dat u dit ogenschijnlijk belangrijke bewijsstuk niet samen met uw 'taskara' bewaarde. In tweede instantie komt het ongeloofwaardig over dat u zelfs de naam van de krant niet gevraagd hebt aan uw broer en in derde instantie dient opgemerkt te worden dat u bitter weinig initiatieven aan de dag gelegd hebt om uw familieleden in Afghanistan te contacteren waardoor u eventueel een ander exemplaar van deze krant had kunnen voorleggen op het CGVS. Het is uw plicht om ervoor te zorgen dat u bestaande bewijsstukken die uw gegronde vrees kunnen aantonen bezorgt aan het CGVS. Dat u stelt dat u uw telefoontoestel en alle telefoonnummers kwijtgeraakt bent is geen aanvaardbaar excuus. Overigens zegt u een eerste keer dat u het telefoontoestel en het telefoonnummer van uw buurman kwijtgeraakt bent (CGVS p.8) maar later in het gehoor verklaart u dat de buurman gezegd heeft dat hij elders moest gaan, dat hij niet altijd naar uw dorp wou gaan om uw familie te verwittigen en dat u

bovendien geen geld hebt om hem te telefoneren (CGVS p.10). **Wat er ook van zij, gezien de veelvuldige contacten tussen de Afghaanse gemeenschap in België en hun familieleden in Afghanistan had u via andere Afghanen in België of via het Rode Kruis toch al meer pogingen kunnen ondernemen om uw familieleden in Afghanistan op te sporen om informatie te bekomen over de huidige stand van zaken met betrekking tot de beschuldigingen die u ten laste worden gelegd. Dat u dit niet deed ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees.** In laatste instantie moet worden opgemerkt dat u ook over andere aspecten in uw vluchtrelaas verwarrende verklaringen aflegt. Als u de kans wordt geboden om hierin duidelijkheid te verschaffen, slaagt u er echter niet in en draagt u zelfs nog bij tot de verwarring. Zo verklaart u dat het laatste contact dat u had met uw vrouw twee à drie maanden geleden was (augustus 2011) en dat u geen contact meer heeft gehad sinds uw vrouw is verhuisd naar Pul-i-Khumri (CGVS p. 7). Als u gevraagd wordt wanneer ze is verhuisd, antwoordt u vijf à zes maanden na uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 8) wat overeenkomt met februari 2011. Dit zou betekenen dat u contact heeft gehad met haar nadat ze naar Pul-i-Khumri is verhuisd wat u even voordien ontkend heeft (CGVS p. 8). Hoewel dit zou kunnen toegeschreven worden aan een tekort aan tijdsbesef veroorzaakt door een gebrek aan scholing is er voor het feit dat u geen duidelijkheid kan verschaffen over hoelang uw dochters naar school zijn gegaan geen excuus. U verklaart immers dat uw kinderen maar één à twee jaar naar school zijn geweest en dat uw oudste dochter op dat moment negen jaar was (CGVS p. 9). Als u gevraagd wordt hoelang ze dan naar school is geweest, verklaart u tot de derde klas toen ze dertien jaar was (CGVS p. 9). U spreekt uzelf tegen als u beweert dat uw dochter negen jaar was toen ze voor een periode van één à twee jaar naar school ging terwijl u even later verklaart dat ze tot haar dertiende naar school is geweest dus een periode van vier jaar. Bovendien is dit ook tegenstrijdig met informatie waar het CGVS over beschikt waaruit blijkt dat klas één tot en met zes voorbehouden is voor leerlingen van zeven tot twaalf jaar (Zie bijgevoegde informatie in administratief dossier). Uw onsamenhangende verklaringen betreffende deze zaken ondermijnen uw algehele geloofwaardigheid nog verder. **Op basis van alle voorgaande vaststellingen dient dus geconcludeerd te worden dat u op basis van uw verklaringen – wat betreft de elementen die de kern van uw asielrelaas raken – ongeloofwaardig wordt geacht door het CGVS. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.** Het document dat u neerlegde kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De taskara bevestigt enkel uw identiteit de welke niet betwist wordt. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Daykundi, meer bepaald in het district Miramor, te worden beoordeeld. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA "Veiligheidssituatie in Centraal Afghanistan (Bamyán, Daykundi, Kabul, Kapisa, Panjshir, Parwan, Logar, Wardak)" dd. 14.10.2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden, het oosten en in het zuidoosten van het land. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld. Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat Daykundi als een relatief stabiele en rustige provincie beschreven wordt. Bij twee zuidelijke districten is er wel sprake van veiligheidsincidenten. Voor het district Miramor wordt echter geen melding gemaakt van veiligheidsincidenten. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet

geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Daykundi een complementaire vorm van bescherming te bieden. U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Miramor in de provincie Daykundi, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Miramor actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Miramor van de provincie Daykundi aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending van de materiële motiveringsplicht aan en tracht de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoeker stelt dat het niet abnormaal is in Afghanistan dat Z., die reeds gehuwd was, zijn oog liet vallen op zijn dochter. Verzoeker stelt dat het niet juist is dat het huwelijksaanzoek niet gebeurde volgens de normale gewoonten. Aangezien het tijdsverloop tussen de discussie met Z. en zijn dood niet ver uit elkaar lagen is het niet abnormaal dat de broer van Z. verzoeker aanduidde als de moordenaar van zijn broer. Aangezien de contacten in Afghanistan niet zo geformaliseerd zijn als in de westerse wereld is het geen abnormale zaak dat verzoeker een gesprek had met het districtshoofd. Z. of zijn vader hadden contacten met het districtshoofd omdat zij van dezelfde afkomst waren maar verzoeker heeft gedaan wat hij moest doen, namelijk een klacht neerleggen wegens de beschuldigingen van moord. Verzoeker heeft een som geld gegeven voor zijn ontsnapping uit de cel zodat de hulp van een ver familielid niet abnormaal is. In verband met het krantenartikel stelt verzoeker dat zijn familie is weggetrokken uit het dorp en dat het niet gemakkelijk is om met iemand van het dorp contact te nemen. Verzoeker is van mening dat in de bestreden beslissing geen rekening is gehouden met de gewoonten in Afghanistan, dat zijn relaas wordt bekeken vanuit een Westers perspectief en dat dit onderzoek niet de correcte manier is om het verhaal van verzoeker te analyseren.

2.2. Verzoekers asielaas berust op de problemen die hij heeft ondervonden ten gevolge van zijn weigering om zijn dochter te laten huwen met Z.. Laatstgenoemde zou echter goede contacten hebben met het districtshoofd zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker bij ditzelfde districtshoofd klacht gaat indienen. Er zijn immers tal van andere instanties waar verzoeker klacht kon indienen, niet in het minst kon hij zijn problemen voorleggen bij de dorpsoudsten. Niettegenstaande verzoeker kort voor de moord nog een discussie zou gehad hebben met Z. maakt hij geenszins aannemelijk dat hij door A. zou zijn aangewezen als de moordenaar van zijn broer. Verzoeker verklaarde immers zelf dat heel het dorp ervan op de hoogte was dat Z. werd neergeschoten in het twee uur verder gelegen Robot. Er kan bijgevolg worden aangenomen dat iedereen ook op de hoogte was van wie deze moord gepleegd had. Verzoekers vage verklaringen over zijn ontsnapping ten slotte ondergraven verder de geloofwaardigheid van de door hem aangebrachte feiten. Verzoeker kon immers geen klaarheid scheppen over het aantal bezoeken dat het familielid dat hem hielp ontsnappen hem bracht, noch welke verklaringen dit familielid deed tijdens welk bezoek. Verzoeker legt hoe dan ook geen begin van bewijs neer, noch van de klacht die indiende bij het districtshoofd, noch van de moord op Z.. Van het krantenartikel dat zijn broer hem bezorgde beperkt verzoeker zich tot te stellen dat het niet gemakkelijk is om met iemand uit het dorp contact te hebben en van deze persoon te verwachten dat hij met het krantenartikel naar Kabul zou gaan, verklaring die geenszins kan overtuigen. Terecht oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeker zijn asielaas niet aannemelijk heeft kunnen maken. Verzoeker toont bijgevolg niet aan vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin te vrezen, noch dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet zou lopen.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c betreft besloot de commissaris-generaal terecht dat uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er actueel voor burgers uit het district Miramor van de provincie Daykundi geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker brengt geen

elementen bij die de analyse van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de veiligheidssituatie in het district Miramor waar verzoeker van afkomstig is, in een ander daglicht kan stellen.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER